

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 1'00 ptas. trimestre
 Resto Catalunya. 1'50 » »
 Resto d'Espanya 2'00 » »
 Extranger. . . 15'00 » l' any.

DIRECCIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

ADMINISTRACIÓ

Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. . . . . 10 centims
 Id. atrassat. . . . . 15 id.
 Sucursal pèra cartas y avisos:
 er l' Arxiu l'irich-dramàtic de don
 J. Gelabert. Unió, 5, 3.er, 2.na.

SECCIÓ OFICIAL**Monte-pío Catalá**

PRESIDENCIA.—Habiendo resuelto la Junta de Gobierno la celebración de una función teatral, á los fines del artículo 67 de los Estatutos, de acuerdo con la Empresa del teatro Principal, aquella se verificará en dicho coliseo el martes 6 del próximo Noviembre, con una representación del magnífico drama *D. Juan Tenorio*, del inmortal Zorrilla, por la excelente compañía que allí actúa.

Lo que se hace público para que los señores asociados y demás personas que deseen localidades por medio de vales, puedan recojerlas desde el jueves venidero en los siguientes puntos: Princesa, 13, peletería; Plaza de Sta. Ana, 7, (sastrería La Moda Elegante); Tallers, 45, 1.er, interior (imprenta) y Hospital, 103, (La Campana Americana).

Barcelona 26 de Octubre de 1894.—*El Presidente*, José M.ª Pous.

AIXÓ NO PÓT CONTINUAR

Ab aquestas ó parescudas paraulas acabábam una discussió sostinguda per' demostrar la imperiosa necessitat que hi ha de provehir las plassas de mestres de capella en algunas iglesias d' aquesta ciutat, plassas que en l' actualitat no tenen propietari; pero que, per causas que no s' esplican ni ningú las comprén, hi ha qui las desempenya fa una infinitat de anys ab caràcter interí.

Y a'l cridar l' atenció de las Obras de totas aquellas parroquias en que 'l mestre de capella está ocupant la plassa *interinament*, no es per dir que 'ls

dignes professors que las desempenyan están faltats de suficients mérits, ni 'ls manca capacitat, ni que no tenen los indispensables coneixements de música litúrgica y lo que d' ella han dit los mes afamats teórics que en aquest ram de la ciencia han ilustrat a'l profa ab sas opinions y conceptes, no: es tan sols per vèurer si d' aquesta manera s' aixeca de sa postració anémica, pren vida, remonta son vól, se desprén de certas y antiquadas rampionerías que están en pugna no sols ab lo que avuy día s' accepta com definició exacta de lo que es la música religiosa, sino en lo mes generalisat de 'l sentit comú.

Mes diem: que las presents ratllas las dicta tan sols l' anhel que 'ns anima pèra 'l lègre de lo que deixem dit, no pót duptarse; per proba hem de confessar que estem segurs que si nostre Cabildo Catedral y las Obras de las parroquias que després citarem determinessin legalisar la situació un poch anómala en que 's troban sos respectius mestres de capella, obrint un concurs y per medi de rigurosas oposicions provehir la plassa, estem segurs—repetim—que donadas serían a'ls mateixos que ara interinament las desempenyan, ja que ells serían los guanyadors en lo palench de l' inteligencia, demostrant sos envejables, elevats y no molt comuns coneixements religiosos musicals.

Comensem, donchs, (perque de dret li toca) fent notar la interinitat de la plassa de mestre de capella de nostra Catedral.

A'l morir, farà uns trenta ó trenta cinch anys, lo mestre Mateu Ferrer, que tenia en propietat la maestría de la capella de la Catedral, lo Cabildo acordá nombrar ab caràcter *interí* á D. Joseph Marraco. Aixís passaren molts anys. Y 'l Sr. Marraco desempenyaba *interinament* una plassa per la qual no havia fet oposicions y qual provisió no s' anunciá per cartells.

A'l morir aquet bon senyor, lo mes natural y lògich era provehir per rigurosas oposicions la plassa

vacant, obrint la porta d'eix modo á algú músich de verdader mérit que desd' un sitial tan preeminent marqués la marxa que seguir debía la regeneració de 'l gust artístich musical dintre l' iglesia.

Dónchs això que era lo natural, això no 's fèu.

Continúa com continúa, sent la capella de música de nostra Catedral, bens hereditaris de la familia Marraco. Ab las mateixas condicions d' *interinitat* de l' avi Marraco despenya avuy lo fill la plassa de mestre de capella.

Lo primer disfrutaba aquesta prebenda, sens haveren demostrat ni gens ni mica 'ls coneixements artístichs que per sa cantitat y qualitat córrer deuen paralelament ab l' importancia de 'l càrrech. Lo segon fent orellas de mercader y no sentint en sa manera de sér la necessariat que avuy día hi ha de 'ser sabi sino de demostrarho públicament posant de manifest lo caudal de coneixements que 's posseheixen en lo determinat ram á que la plassa 's refereix, segueix, com son pare, disfrutant en santa pau y armonía 'ls beneficis de la plassa que a 'l menys fa trenta cinch anys está vacant.

¿Pót seguir d' eixa manera assumpto de tanta importancia, artísticament considerat? No: això no pót continuar.

Cridem la atenció de nostre Cabildo respecte lo anómalo que resulta 'l despenyo d' una plassa que fa molts anys la ocupa *interinament* la familia Marraco. Creyem se provehirá previ rigurosas oposicions y en ellas junt ab altres opositors, hi llahirá, que mérits té per ferho, los coneixements musicals que posseheix l' actual mestre de capella *interi* D. Joseph Marraco.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

(Seguirá.)

ESTRENOS CATALANS

Romea. (1)—*La cansó de 'n tururut... qui jemega ja ha rebut*, comedia en tres actes y en vers, arreglada de 'l francés per D. EDUARDO AULÉS.

Poch acertat va estar lo Sr. Aulés a'l fer l' arreglo d' una comedia de 'n Laviche y mes poch acertat encare a'l batejarla.

La cansó de 'n tururut té un argument desarrollat ab poch gust, y si bè té xistes de bona lley, han de esceptuarse los que posa en boca de la *Uletera* en lo primer acte.

En resum: lo Sr. Aulés, a'l escriptur aquesta producció no va estar inspirat com en *Cel rogent*, *Cinoh minuts fora de'l mon* y *Lo Sant Cristo gros*.

Lo primer acte va sér molt ben rebut pe'l públich (per cert molt numerós). En lo segon ja s' hi va notar un xich de fredor, que 's va convertir en neu á l' arribar a'l final de l' obra.

Novedats.—*Cada casa es món*, humorada en quatre actes y en prosa, escrita per D. JOAQUÍM AYNÉ RABELL.—*Un cop d' ull*, jugueta en un acte y en prosa, per D. LLUÍS LLIBRE.

Ab molt bon peu ha comensat la empresa de l' elegant teatro de Novedats. Després de l' éxit alcansat en *L' Arlesiana*, estrená un' altra producció, logrant igual favor de 'l públich.

(1) Per no haver corretjit las probas de la revista de'l número passat lo mateix autor d' ella, va passar inadvertida la omisió de 'l nom de l' actor D. Antón Serraclara, qui va despenyar ab molt acert un de 'ls principals personatjes de la comedia *La Casamentera*.

Ab molt bona sombra 'ns presenta lo Sr. Ayné escenas casulanás, matrimonis mal avinguts, enredos familiars; en fi, lo qu' acredita aquell conegut adagi *Cada casa es un món*.

La comedia conté abundants xistes de bon género, encara qu' alguns d' ells són pujats de tò, á copia de ser reals.

Ab gust detallarfam l' argument; pero lo poch espay de que disposem nos priva de ferho. Direm que sí animat y de *bona fusta* va ser lo primer acte, mes ho sigueren lo segon, tercer y quart, pujant per escala l' interès de 'l públich; per escala, sí, porque cada acte passa en un pís diferent d' una mateixa casa, baixant y pujant los personatjes de'l primer a'l quart.

Que l' obra es afrancesada, no hi ha que duptarho, com tampoch pót duptarse que l' arreglo está fet ab molt tino, com sól dirse.

Los personatjes, encarregats á las principals parts de la companyia, resultaren vius, ajudanthi molt lo depenyo.

La Sra. Ferrer va estat molt bè en la *Marquesita*, una italiana... de *mistó*. Tambè deu ferse menció de las Srtas. Morera, Sala, Fontova, Delhóm y Caparó, per lo bè que secundaren. En quan a'ls mascles, debem dir altre tant, distingintse 'ls Srs. Daroqui, Guibert, Pigrau, Virgili y Llonch.

La direcció, á càrrech de 'l Sr. Daroqui, molt bè.

L' autor fou cridat en escena tots los actes.

—Anem á un altre.

L' autor de *Sense argument* y *Lo que no vulgas per tu...*, no va estar gayre acertat á l' escriptur *Un cop d' ull*. No porque la comedia no reuneixi condicions, sino porque sembla que a'l escriptur aquésta no coneixia tant la escena com quant va fer las altres dos á dalt mencionadas.

No obstant, la obreta es un bonich fi de festa que atreu bastant l' atenció de 'l espectador.

Alguns de'ls xistes que conté foren molt celebrats, lo que li valgué qu' a'l final demanaren a'l autor, qui no 's va presentar per no trobarse en lo teatro: aixís ho va dir lo Sr. Daroqui. Aquet y 'ls demès artistas van ajudar molt a'l éxit de la comedieta. —Jo.

REVISTA DE ESPECTACLES

Eldorado.—Dissapte passat tingué lloch en aquest teatro l' estreno de la comedia en dos actes, de 'ls Srs. Ramos Carrión y Vital Aza, titulada: *Zaragüeta*.

Ab aquesta comedia se 'ls podría dir á sos autors que han construhit una gran casa per an estadant en miniatura.

La casa está feta per mans destrás en lo maneig de 'ls detalls, coneixedoras de las necessitats de la vida y pulcras en la elecció de materials. Tot está fet á la perfecció: no hi falta res: tot está previst y salvat, y ab dimensions hont hi bat la llum per tot arréu portanthi l' animació y la vida.

L' argument de *Zaragüeta* es l' home petit de 'ls Srs. Carrión y Aza. Després de petit, no peca d' excés de originalitat.

Però hem aplaudit y de bona fe, en l' escena de 'l segon acte quant lo metje—per nosaltres lo millor tipo—s proposa demostrar ressenyant los caràcters sintomatològichs de la malaltia que pateix *Carlos*, per véurer que per res tenen que amagarse de 'ls

metjes de la Cort los rurals. Aquell aprenent de capellà, carregat d'esprit mústich y beatíficas intencions, está concebut de primera impressió y sostingut perfectament en tota l'obra.

Los oncles, com tots los tios, plens de paternal carinyo pèra 'l nebot ¿Y aquella *Maruja*? Aquella neboda ja la voldriam pèr' nosaltres.

Lo perssonatge mes descuidat de l'obra es aquell que li dóna nom, *D. Hermógenes Zaragüeta*.

Com á obra dramática no val lo que *El padrón municipal* y alguna altra de 'ls mateixos autors. Com á obra literaria, *sobresaliente*. Los xistes van ab guants y corbata blanca; tal es l'elegancia ab que 'ls presentan. Son número es inmens: es una canal que raja continuament.

L'execució, insegura el día de 'l estreno, ha millorat en los següents.

Lo reputadíssim pintor escenógrafo Sr. Urgellés ha pintat una magnífica decoració que representa 'ls baixos d'una casa senyorial, desde 'ls quals se venhen los camps plens de verdor.

Que la ilusió óptica es perfecta no cal dirho, tractantse d'un artista com lo Sr. Urgellés.

Gracias a 'ls autors, actors y pintor l'empresa de aquet teatro té obra per temps.—A. DE LA FLORIDA.

Granvía.—Decididament l'artista Fregoli es una notabilitat *non plus ultra*, com ho acaba de demostrar ultimament, haventho aixís reconegut lo públich que no s'ha fet sòrt a'l reclam ab que la empresa l'anuncia, y logrant per tal motiu uns llenos colossals.

Hi ha que véurer á Fregoli executant ell tot sol (ab l'ajuda d'un ninot) totas las escenas y caracterisant tots los personatjes de la ópera en quatre quadros *Dorotea*, lletra original de 'l mateix, ab música de 'l mestre italiá Sr. Jacopetti,

Ell canta magistralment tota la partitura, cambiant los tons de veu ab una vritat pasmosa y deixant á l'espectador en la il·lusió mes completa.—A.

Teatro Principal (Gracia).—Diumenge passat vá tornar á obrir sas portas—quals frontissas apenas deurían poder badarse de robelladas—ab la funció que organisá la Societat «Amichs de la Aurora».

Tant *Lo Contramestre* com *Cura de moro*, foren posadas ab verdader carinyo pe 'ls artistas que las interpretaren. En la primera, s'hi distinjiren la senyora Mas y la Srta. Boix que en lo paper de *Laura*, estigué acertadíssima; los Srs. Escayola, Mateu y Villarrubias, que va fer las delicias de 'l públich presentannos un *Ofeget* plé de gracia y de vida. Lo senyor Ferrán si hagués sapigut lo paper hauría fet un *Sisó*... regular, no mes que regular.

En la *Cura de moro* hi estigueren bè 'ls Srs. Villarrubias, Mateu, Obiols, Calaf y Albergés.

Lo coro de 'ls «Amichs de la Aurora» mereix un aplauso per l'ajust ab que cantá *Los Pescadors* y *La Marsellesa*.—MILORT AGI.

Teatro Moratin (Gracia).—L'últim dis-sapte 's torná á posar en escena *Marina*, en la que 'l tenor Ors cada vegada hi está millor.

Ab la adquisició de 'l baix Sr. Gelabert, hi ha sortit guanyant, no sols lo paper que aquet interpretá, sino 'l conjunt general de l'obra.

Lo diumenje tingué lloch lo benefici de 'l Sr. Pruna, qui posá las obras *A Roma por todo*, *Ki-ki-ri-ki* y *La madre del cordero*. En totas estigué tan bè com sempre 'l beneficiat.

L'últim dimars, benefici de 'l Sr. Pardina y lí de temporada.—MILORT AGI.

SECCIÓ DE 'L GRAGIÓS

Un nen preguntaba certa volta després de la representació d'un drama modernista:

—Papá: ¿per qué quant hi ha un desaffo 'ls cómichs no 's matan de debò, sino que surten vius en un' altre acte?

—Perque 'l teatro es la mera reproducció de lo que passa en la vida real.

Un tenor de secá, elogiant sas qualitats artísticas de-vant de son empresari, deya certa volta:

—Encara no 'm coneix, y de segú que quant me senti 'm dirá entussiasmat:—*Francesco*, vosté es un ángel.

—Allá veurém—contestá l'empresari.—

Després de la primera representació 's trobaren tots dos personatjes en la contaduría de 'l teatro.

—Digui ab franquesa ¿qué li he semblat?

—Que efectivament vosté es un ángel.

—¿Ho veu? ¿no li deya jo?

—¡Com hi ha món! si es un ángel... Ja pót volar d'aquí.

IMPOSSIBLES CÒMICHS

Per un gomós: ferse á las sabatas un *Llas de foch*.

Per *Miss Helyett*: posarse *El gorro de Fermin*.

Per *Una senyora sola*: fer *Un bon debut*.

Per *La Samatruquis*: menjarse *Un pollastre aixelat*.

Per *D. Juan Tenorio*: anar *A las foscas* *A cala mo-dista*.

A. DE LACASA.

Dèixala estar

A 'l méu amich J. Bartrons

Amich Jep: ja m'ho han dit
que ab la Treseta't casabas.
¿Y tu, ¡tanoca 't pensabas
esserne molt aixerit,
d' haver pescat una noya
molt fina, amable y creyent,
y d' un caràcter decent?
¡T' has ben enganyat, baboyal
Lo qu' es la Treseta, jo ara
vull dirtho sense fer broma,
y sens' faltarli una coma,
desde 'ls peus fins á la cara.
Tu 't créus qu' es molt aixerida
y per 'xò dius que 't convé;
mes de bona tinta sè,
que á mes d' això es presumida,
orgullosa fins allá,
batxillera fins allí.
Ja ho véus si 't pót convení:
creuma, Jep, dèixala estar.
Perque, á més d' aquestos mals,
que per una dona es molt,
ne sè un altre que tót sol
pót portar' á extrems fatals.
Creume, t' ho dich de debò
pe'l bè que 't vull desitjar:
Jeparro, dèixala estar.....
(y l'arreplagaré jo.)

ROGER.

Ripoll, Octubre 1894.

Desempenyos de 'l celebrat drama

LA DOLORES

Vaig á dir quatre paraulas sobre 'ls *Lázaros*, *Dolores*, *Sargentos Rojas*, *Melchors*, etc., etc. de la comedia de D. Joseph Feliu y Codina, tan mal representada en alguns teatros de Catalunya.

¿Creuran que no he pogut may véuerla ab un bon conjunt?

He vist un *Lázaro* ab barba, y per dissimulársela, va taparla ab una coreta de cera, retallada, y un tou de pasta per las galdas y bigoti, que la sèva cara semblaba una disipel·la (*erisipela*).

Un altre que en lo segon acte dignè:

Cuando á Tarragona fui,

convensut que lo de TARAZONA era un errada de impremta.

Casi tots los *Lázaros* que, interpretantlos com la lley de Dèu, 'l bon gust y 'l autor manan haurían de ser dócils y moderats en lo parlar y mes encara en l' accionat, són fogosos, desmanegats y sempre sembla que las emprenguin á bofetadas ab los demás personatjes. Per no dir tots, molts són los que decauhen per l' etern abús de finalisar los parlaments ab colibris y transicions.

Alguns en lo tercer acte, en la escena ab la dama, diuhen los versos

*Va marchando el truginero
de su récua en compañía....*

ab una forsa tal, que no 's recordan que

*... está durmiendo
todo el mundo en el mesón,*

y además s' olvidan que es la primera vegada en sa vida que obté una cita de la dona que estima, y 'l home que 's troba en aquesta situació, está en estat tremelós, casi febrosench y no gosa aixecar la veu.

Per acabar, he vist *Lázaro* que sols mereixia un aplauso quant *Patricio* diu:

*Este Lazaro, patrona,
me parece un POBRE LÁZARO.*

De *Dolores*, també n' hi ha de la classe que vulguin....

*desde la princesa altiva
á la que pesca en ruin barca.*

N' he vist que en lo vestir han semblat criadas catalanas; altrás, a 'l contrari, ab faldillas de domás y plenas de lentejuelas, y alguna que passa per primera actriu de cartell, lluhint riquíssims brillants, y no pocas ab sabata escotada, adornada ab un llasset per' que fassi més bonich.

Pocas són las senyoras encarregades de 'l citat paper que 's recordin de parlar, ó de marcar l' accent aragonés; y si algunas ho fan, a 'l arribar á la part dramática parlan en castellá y no 's recordan que Calatayud perteneix á Aragó.

Hi ha cada *Sargento* que parlant andalús *es capás de afrontá 'l sol de mitjdia*. Un renombrat primer actor á qui se 'l coneix per bon director, va fer posar lo pantalón de la posada en primer terme dreta, en lloch de estar en lo fondo qu' es allí ahont li correspon; de lo qual va resultar que la escena que tenen *Melchor* y *Dolores* en lo primer acte y que no han de sentir *Rojas* y *Patricio*, dada la colocació de 'l decorat, la sentían encara que haguessin sigut sòrts.

A un *Rojas*, en la segon acte he sentit dir:

Aquí está la presidencia.

cantonejantse y com aquell que s' ho diu á sí mateix; 'sent aixís que l' autor se refereix á *Patricio* que en aquell moment surt a 'l balcó per' presidir la corrida.

¿Y qué 'ls diré de la manera de vestirlo? Voldria saber perque tots los *Sargentos* surten vestits de 'l dia, quant la *Dolores* es un personatge, sino històrich, á lo menos llegendari, y, per lo tant, ha tingut la sèva época marcada. Per si no es prou aquet disba-

rat, diré que á un primer actor, per més senyas castellá, l' he vist ab pantalón vermell ensatinat, que proa debia ser de algún brigadier, y ab bota de xarol.

Melchores he vist que m' han fet agafar ganas de deixarme creixer lo pel, per no cáurer á las mans de cap de 'l seu ofici, de tan malament que ho feyan.

La majoria d' ells se vesteixen de capritxo: no sé perqué per' semblar valents l' han de vestir de mitj torero, com si per demostrar valentia no 's poguès fer de cap mes manera, y molts de 'ls que aixó fan no 's fixan en que ha corregut *Cádiz*, *Córcoles*, *Tudela*, etc., etc.; pero que *Melchor* es fill d' Aragó.

Alguns decauhen en lo segon acte, quant contestant á *Gazpara*, diuhen que venen

de huracán que es mucho peor

y per compte de demostrar que ha arribat lo matón, entran ab lo cap baix y preocupats, semblant d' aquesta manera que van á imporar perdó. En fi, n' he vist de tan mansos, que m' han semblat barbers para sá-bados y dimengos, y en prou feynas.

Patricios hi ha que sobre olvidar-se l' accent aragonés, no 's recordan de que són

*un hombre rico
según dice mi persona;*

perque están vestits senzillíssims, sense cap cadena, anell ó altra joya que indiqui sa riquesa, ni tan sols botons platejats ó alamaris. ¿Y no 'ls sembla que 'sent

*el mejor mercader
que pasea el Aragón*

podria dur sabatas en lloch de espadenyas?

Celemins alts com un S. Pau, n' he vist molts; cosa en que los directors deurían fixarse, perque 'l nom ja indica una cosa petita. Quevedo diu, referintse á un menjador menut:

tan PEQUEÑO era que parecia un medio CELEMIN.

Lo primer actor y director d' un de 'ls mes importants teatros de Catalunya, deya un dia que 'l citat personatge tenia que ser un hombró, puig de no serho, quant *Lázaro* en lo segon acte li pega, algú de 'l públich podria dir: «gran mal t' en fas de pegarli 'sent mes petit».

Referintme a 'l mateix personatge, dech dir que li he vist fer dos papers en un plegats, ó siga 'l seu y 'l de *Justo*; de lo qual resultaba que en lo tercer acte casi no 's podia móurer de escena y l' espectador se feya un geroglífich de la acció de l' obra.

De la direcció se 'n podrian omplir duas columnas; pero es millor deixarho per altra acasió, puig trobo que ab tanta *Dolores* potse 'ls hauré fet dolor de cap.

PINYOL.

UN BON LLIBRE

Ab gust llegirem temps enrera la célebre *Cartilla Foral*, que de moment no recordem de qui es feta; pero sens dupte, la major part de nostres llegidors ho recordan; y 'l *Centro Catalá* de Sabadell, eixa agrnació de bons patricis, volent imitar també 'l bon zel de l' autor de tan notable treball, cridaren á nostres escriptors á un concurs regionalista, oferint un premi a l' autor de la mellor doctrina ó imitació de la *Cartilla*; y no fan de bades, ja que un bon aplech de treballs acudiren á l' honrosa lluyta, donant probas sos autors de no mostrarse sòrts á las necessitats de la patria.

Reunit lo Jurat calificador, examinaren los plechs y

surtí guanyador de'l premi lo *Compendi de la Doctrina Catalana*, de ls Srs. Prat de la Riba y Pere Montanyola, bastant coneguts en lo camp de las lletres; y a'l moment ha corregut imprès y una d'igna acullida li ha tributat la patria que ab eix llibre ha lograt omplir un buyt. Breu y capàs de ser entès pe'l mes ignorant, es lo que 'l fa mes notable; valdament que en las escolas de nostra terra los mestres l'acullissen, pèra posarlo en mans de ls nins a'l costat de la Doctrina Cristiana, y donarian proba (y ho inculcarien a ls deixebles) que després de Déu es la Patria lo que deuen tenir en la memoria, y no ignorarian lo que fòu Catalunya y lo que li pertoca ser, cosa que ara es una gran vergonya; que la ignoran joves de 20 y 30 anys. ¡Válga'ns Déu! y no es una pena això? Podríam compararlo a un individu, que ignora lo capítol que en són poder tè, y molt més sagrada es la Patria encara, que no pas lo capítol.

Recordem en aquet moment alguns treballs de'l senyor Montanyola, que móstra especial cuydado en escriptur, per' inculcar bonas idees a la brivalla; entre ells una poesia senzilleta, feta per' ser llegida per un nin de 8 anys.

Que gaya es aquella estrofa que diu:

«Prou á dintre de 'lcolegi
ab lo professò ho coneix,
que si en ma llengua li parlo
fa véurer que no m'entén.

Mes, protestant ab fermesa,

fins á morir cridarè:

¡visca, visca, Catalunya!

Eix es mon cant mes plascent.»

Avuy ja tenim Doctrina, que 's lo primer que deu saber lo bon fill de la patria, y eixa doctrina es lo llibre que hem citat; tenim Hiatoria, deguda a l'insigne lletrat y escorcollador de cosas de la velluria, Sr. Aulestia y Pijoan; pero ara 'ns falta una Gramática oficial, per' ser posada també en mans de ls nins. Be prou que 's planya d'eix buyt lo Sr. P. de R. en sos notables articles, tocant á eix punt, en eix mateix periódich!

No podem méns de donar l'enhorabona, pe'l nou llibre a'l Centre Catalá de Sabadell, y també a ls autors y a'l jurat calificador, y a'l mateix temps recomanarlo á nostres llegidors, ja qu' es un llibre que está posat á donar fruyt; puig fins en las masías y poblets mes arreconats de montanya, un raconet hi haurá per' ell, y en las vetlladas d'iver prop la llar, Déu fassi que 'l llegeixin y estudin los fills bons y que desitjan lo bè de Catalunya.

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET.

Aucell de pas

¡Te 'n vas y sense recansa
'm deixas en desconsoll

¿qué farà aquet pobre ¡soll
sino morir de anyoransa?

Mes ¿què hi fá? Sens cap recel
vesten y gosa sens mida,
que fins després d' esta vida,
igual t' aymaré en lo cel.

R. J. X.

SECCIÓ DE 'L PIROTÉCNICH

L'amich y redactor que firma Jo, 'm participa que fassi constar que en la ressenya de la societat *Ateneo Constanca*, inserta en lo número de la setmana passada, hi ha hagut un mal entès.

Deya aixís: «La obra posada en escena fòu *Un bon debut* que va tenir un bon desempenyo.»

Alguns maliciosos s' han cregut que 'l subratllar un bon desempenyo volia dir un dolent; donchs, no, senyors. Lo meu company ho fèu ab la mes bona intenció y si va subratllar aquellas paraulas, va ser per' fer joch ab *Un bon debut*.

¿Ho comprenen ara? Queda prou explicat si algú va darse per aludit, y pensin los altres maliciosos que quant los redactors volen criticar á algú ho escriuen ben clà perque tothom ho entengui.

¡Que constil!

***

El Diluvio ja vól tornar á dir disbarats parlant de monte-pios. Está vist que tè 'ls timos sempre á la vista... encara que no n' hi haji.

Ara las enfila ab la germandat *La Lira*.

Y tothom que llegeix un retallet que li dedica, dona la rahó a'l monte, en vista de lo que 'l maliciós *Diluvio* esplica.

Pero ell ¡dali que dali! Cops a ls monte-pios, qu' aixó enlluerna a'l poble y dona apariencias de moralisar, y potser fa vendre números..... qu' es lo que no 's tracta de demostrar y lo que 's tracta de fer.

LO POLVORISTA.

REPERTORI DE FORA

Olot, 24 d' Octubre.

La primera funció que la companyia ha posat fòu *Sin familia y Los demonios en el cuerpo*.

En lo desemyo se pót posar á l' altura de las mellors companyias, distingintse la Srta. Elissa del Castillo en sos papers de *Rufina* en la primera y d' *Elisa* en la segona.

La Srta. Pilar del Castillo arrencá de'l públich una espontánea salva d' aplausos en lo paper de *Colegiala* de 'l *Sin familia*, aplausos que en justicia 's mereixia.

Ahir tòren *La Dolores* y *De vuelta del otro mundo*, las obras representadas.

En la primera 'l Sr. Torres va sentir esclatar nutrits aplausos.

Lo Sr. Castillo en lo *Sargento* també fèu las delicias de'l públich, aixís con la Sra. Hormigo en la *Gaspara*.

La Srta. Elisa del Castillo (*Dolores*), agradá moltíssim, com los Srs. Tubau (*Melchor*), Perelló (*Patricio*), Marcet (*Celemin*), Escardó (*Justo*) y Canovè.

La pessa estaba anunciada per la Srta. Castillo (P.) y quant lo públich esperaba véuerla, aparegué la Srta. Castillo (J.) que desempenyá á las *mil maravillas* son comés. Aixís mateix los actors que hi prengueren part Srs. Perelló, Escardó y Marcet.—J. MESTRES.

Vich, 23 d' Octubre.

Los aficionados de 'l teatro de la societat *La Unión Comercial Vicente* tornaren á la tasca diumenje passat, posant en escena las divertidas comedias catalanas *A la lluna de Valencia* y *Un barret de riallas*, habent sigut contractada la distinguida dama jove Srta. Sanllehi.

En quan á la execució fòu bastant regular 'sent molt aplaudida dita senyora y tots los aficionados que hi prengueren part, especialment los Srs. Anglada, Serra y Parnau.

Está en ensaig *Lo forn de 'l Rey* y *Lo jardí de 'l General* que l' altre dia no's pogué acabar perque s' apagar lo gas.

Suplico a ls de *Camprodón* que no bufin gayre fort perque no torni á passar lo de l' altre vespre.

Fa algún temps que en lo Centre Industrial hi actúa la companyia de sarsuela de'l mestre D. Lluís G. Jordá. En ella hi figura 'l barítono y director d' escena, D. Juan Peri, 'l distingit tenor cómich D. Joseph Guasch y la aplaudida tiple D.ª Dolores Valor.

Han fet poch catalá; pero últimament han representat *La Marmota* y *Un músich de regiment*, en la que 's distingiren los Srs. Buxó y Guasch.—A.

Mataró, 23 d' Octubre.

Aquesta setmana poca cosa 's pót noticiar, perque en la societat *Nova Constanca* 's representá *Andrea*. Com que ja n' habiam parlat dilluns, no cal parlarne. Si ho fan aixís y ho fan per' no donarme tanta feyna, sempre será millor per' mí.

En l' Euterpe diumenje 21 la companyia Valero va estrenar la comedia *Durand y Durand*, fent lluhir la obra la Sras. Valero, Antigas, Srta. Salas y Sras. Castillo y Huertas, los Srs. Bermúdez, Parreño, Asperó, Montero, Martí y demès personal. Se coneixia que treballaban ab gust y afició. Per final se representá 'l problema imposible cómich-líric en 1 acte, lletra de D. Joaquín Montero y música de 'l jove mataroní D. Manel Maurí, que tè de nom: 4 + 2 = 1, lo qual, si aceptació tingué la temporada passada, encara la conserva aquesta. Sigueren molt aplaudits dits autors com també la companyia.—E. R.

Ripoll, 20 d' Octubre.

Aprofitant la ocasió de celebrarse aquí la tradicional fira de Santa Teresa, á (la que concorren innumerables forasters), la companyia de aficionats de'l Cassino inaugura la temporada d' iverñ diumenje dia 14.

Ab una entrada,—que casi bé 's podria dir plè,—s posá en escena 'l drama *Tal farás tal trobarás*, en lo que hi prengueren part la Sra. Casases (actriu vinguda expressament de Barcelona) y 'ls Srs. Vilá (Joseph), Subiranas, Ordeixa, Busquets y Casals. Tots surtiren airoso de'ls respectius papers.

Per fi de festa, 's posá en escena la comedia en un acte *Una senyora sola*, desempenyada per la mentada senyora Casases, y 'ls Srs. Ordeix, Vilá (Ramón) y Casals, que lograren fer riurer a'l públich, que 'ls tributá de bon grat sos aplausos.

La temporada ha comensat bé. Ara sols falta que continuhi de'l mateix modo. Si'l Director d'escena té gust en escullir obras bonas (que en lo repertori catalá n' hi ha prou), me sembla que en lo Cassino no hi faltarán concurrents. Y aixís potser torni á animarse la afició a'l teatro catalá á Ripoll, que un quant temps ha anaba en decadencia.—FIVALLER.

Villanova y Gelirú, 25 d' Octubre.

Lo dissapte s' inaugura la companyia dramática dirijida per D. Arturo Parera y l' actor cómic D. Lluís Millá, posant lo drama *El bandido Lisandro*. Varen cumplir bé 'ls actors Parera, Casals y Millá; lo primè en lo papè de *Lisandro* va obtenir en distintes escenas merescuts aplausos; lo segon va portarse bé, y 'l públich va quedar satisfet. En quant a'l Sr. Millá, serà de l'agrad de'l públich, per haver donat ahir y ja en altre temps proba de lo que val com actor cómic.

Lo diumenje á la tarde *La Pastonaria*. 'L públich quedá satisfet de'ls Srs. Parera, Ferrer, Altès y Millá, com també de la Sra. Malli, desempenyant lo paper de *Petrilla*. Per final se representá *De vuelta del otro mundo*, en que el Sr. Millá 's porta bé.

A la nit *La mesonera del León de oro*, sortint bastant bé; y per pessa posaren en escena *Mas vale maña que fuerza*.—LO CORRESPONSAL.

San Marti de Provencals 24 d' Octubre.

Diumenje en lo teatro de la societat *La Alianza*, 's doná una representació de ópera, baix la direcció de 'l mestre Puig, escullint *La Favorita*, baix lo següent repartó: D. Fernando, Gasparini; Leonora, Srta. Gils; Rey D. Alfonso, Borgioli; D. Baldasare, Leoni; Inés, senyoreta Valls y Gasparo, Sr. Royano; qual desempenyo va deixar molt que desitjar, exceptuant 'l baix Sr. Leoni que va ser l' únich que tregué partit de 'l seu paper, desempenyantlo admirablement.

Cassino Colón.—Diumenje hi haguè sarsuela, posant-se en escena *Los baturros*, *¡Dorm!*, *El duo de La Africana* y *Música clásica*, baix la direcció de 'l simpátich primer actor D. Miquel Rojas, acompanyantlo, entre altres, las Srtas. Valcaneras y Arasa, 'ls Srs. Carreras y Domingo, los quals foren aplaudits per la concurrència que omplia 'l local.

Saló Café Enrich.—La companyia de 'l tenor senyor Ubach, de la que forma part la simpática tiple senyoreta Vila, posá la preciosa sarsuela *La gallina ciega* y *R. R.*, desempenyadas ab molt acert y afinació, mereixent los honors de la repetició alguns números.—J. BARÓ.

REUNIONS PARTICULARS

ATENEO DE LA DRETA DE 'L ENSANXE.—Componfan la funció infantil de 'l diumenje á la tarde las pessas *Tal hi va qui no s' ho créu*, *Los cantis de Vilafranca* y 'l monólech *La pega d' en Llätzer*, en las que 's conquistaren familiars aplausos los baylets actors.

A la nit representaren (los grans) las pessas *Lo que 's véu y 'l que no 's véu* y *Pluja d' estiu*, ab un regular desempenyo.—A.

CENTRO MORAL—Lo diumenje 's posá en es-

cena en lo teatro d' aquesta Societat, lo quadro dramátich *Catalunya* y las pessas *De gorras* y *El gitano Tijera*.

Lo desempenyo signè acertat á cárrech de 'ls Srs. Saigí, Martí, Farriols, Rosich, Senesteva, Fontanilles, Cortadellas, Puig, Casas y nen Jordá.

A continuació s' estrená l' monólech del Sr. Pradell *Héroes del Bruch*.

Pot estar satisfet lo jove autor de'l resultat de son primer ensaig dramátich ja que la esmentada obra sosté l' interés de 'ls oyents durant tota la representació.

L' autor fou aplaudit y demenat á escena.

Lo representá á conciencia l' Sr. Saigí.—Jo.

CÍRCULO DE LA IZQUIERDA DEL ENSANCHE.—Lo benefici de la Srta. Pacheco, donat lo día 21, va véure's molt favorecut, abundanthi flors y aplausos.

Las obras posadas en escena foren *La Granadina*, *Curriya* y *Las niñas desenhueltas*, desempenyadas per la Beneficiada y las Srtas. Guart y Forcada, junt ab los pollos Srs. Rubio, Pina, Marató, Reig y Rocafort.

Tots quedaren bé en excès y ja res mes tinch de dir.

¡Ah! d' alló que 's va llegir, milló es no parlarne... res.—Jo.

UNIÓN DE LA IZQUIERDA DEL ENSANCHE.

—Ab un bon desempenyo posaren en escena varios joves d' aquesta important reunió la comedia *La careta verde*, prenenthi part en la execució las senyoretas Mercader y Forcada, junt ab los Srs. Marxuach, Mercader (pare y fill), Virgili, Casas y Meitren.

CÍRCOL DE PROPIETARIS (Gracia).—Sumament concorregudas se veuhen las funcions que setmanalment dona aquet Círcol.

La de diamenje passat fou composta de la comedia *Los Corridos* y las sarsueletas *El cosechero de Arganda* y *¡Tío... yo no he sido!*, las quals varen tenir una execució mes que regular en conjunt, en especial la primera, que proporcioná un rato agradabilíssim á la concurrència, que va riurer celebrant los xistes de l' obreta y 'l bon desempenyo que van donarhi la Srta. Romeu, Sra. González, y Srs. Balmanya, Lambert y Janè. En las duas obretas restants hi prengueren part també 'ls Srs. Montaner, Vila, Marín y Oliver.—R. M.

SALÓ DE DESCANS

La funció que prepara lo *Montepio Catalá*, tindrà lloch lo dimars 6 de Novembre en lo teatro Principal desempenyantla la notable companyia de dit colisseu.

—La distingida societat *Centro Cómico-lírico*, debí donar ahir en lo teatro de Novedats, la primera funció de la present temporada, ab las obras *Abogar contra mismo* y *El pié izquierdo*.

—Demá ha de comensar á actuar en lo teatro de 'l Círcol Barcelonés, una companyia dramática, baix la direcció de 'ls primers actors senyors Nieto y Martínez, ab lo drama *Los Miserables*.

Los preus que regirán son sumament económichs, essent lo d' entrada un ral.

—Segons noticias, próximament s' estrenará en Novedats la obra de 'l Sr. Guimerá, que du per títol: *Maria Rosa*.

Se 'ns ha dit també que tractan de posar es escena a aquet teatro, 'l celebrat drama de D. Ignasi Iglesias *L' Escorsó*.

—En lo teatro Principal s' estrenará dimecres vine la comedia de D. Joseph M.ª Pous, *La idea de Manso*.

—Hem rebut lo setmanari militar A. *Sentinella* que 's publica a Tavira (Portugal). Si vijila bè, veurà entrar en son *quartel* literari LO TEATRO CATALA.

—S' há inaugurat ab molt éxit y ab un gran plè la temporada d' iveren en lo teatro de Sans. La funció primera donada diumenje passat ab lo drama *Gaspar el Idiota* y la pessa *Indicis*, va agradar.

En lo drama van distingir-se 'ls Srs. Panadés, Fages, Carrasco, Guardia y Rubio, no menos que la aplaudida dama Sra. Pérez y las Srtas. Galcerán y Molgosa. En la pessa estigué en primer lloch 'l Sr. Molgosa.

—A vuy repartim per folletí las planas 21, 22, 27 y 28 de la comedia *Diners ó la vida*, qual publicació acabarà en lo número 200.

—Hem vist la papeleta que ha publicat la empresa de 'l teatro Principal de Gracia. Per lo que diu, 's véu que 's proposa *ressucitar un mort*, y si ho logra farà casi un miracle.

S' han fet grans milloras; s' ha contractat una companyia en que hi figuran artistas aplaudits en importants teatros; conta ab un quadre de sarsueleta y, per últim, anuncia tanta baratura de preus, que fixa á ral lo de la entrada.

No hi ha dupte que aquets elements son per' reanimar las representacions. Desitjem que ho logri, que guanyi diners y que 'ls actors tingan aplausos.

Com á directors hi ha 'l primer galán D. Manel Panadés y 'l graciós D. Jaume Molgosa (que pót dirse casi fill d' aquell teatro); y entre 'l personal hi figuran las damas Sras. Pérez y Panadés, Srtas. Galcerán y Molgosa, ademés de 'ls Srs. Fages, Guardia, Rubio, Carrasco, Vila y altres.

Demá comensarán ab lo drama *Mariana* y la sarsuela *El gorro frigio*.

—També demá comensará en lo teatro Moratin á càrrech de una nova empresa —qu' es la mateixa que avuy ha d' obrir lo teatro Zorrilla — la companyia que per' demá podríam dir de D. Ramón Pruna, aumentada y corretgida ab la de D. Narcís Pons.

La temporada d' iveren promet ser, enguany á Gracia animadíssima.

—En la representació de 'l drama *D. Juan Tenorio* que farà demá á la tarde en son teatro la societat *La nueva Lira*, 'l director D. Benet Barba desempenyarà 'l protagonista, y en la de 'l mateix drama que per' demá vespre té anunciada la societat *L' Arpa* en lo teatro de la Cerveceria Colombiana, farà la part de *D. Juan* lo jove galán-director D. Ricardo Mallorquí.

—Dissapte, 3 de Novembre, hi haurà funció en l' Ate-neo Constancia, á benefici de D. Pere Alegre, ab lo drama *La paz del hogar*, concert de guitarra y ball de societat.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

Aldana, Balmes, Carassa, Flores, Girona, Pietat, Tallers, Arenas, Boters, Claris, Tapias Arolas

Colocar aquets 12 noms un sota l' altre, y ab una lletra de cada un formar una columna vertical que diga 'l nom d' un carrer de Barcelona; que tinga 5 vocals, dos de las quals sigan repetidas.

J. PINYOL Y OLIVA.

TARJETA

A. Blas Rabsea y Asaobe

BARBÉ Y BATLLE

BARBASTRO

Combinar 7 noms de carrers de nostra Capital que tots comensin ab la mateixa lletra.

TERS DE SÍLAB'S

.....

Primera ratlla vertical y horizontal, objecte de fuster; se-

gona, nom de dona y tercera, pseudónim d' un autor molt conegut.

CHIRIBITIL.

A'ls que envihin las solucions de las cavilacions de aquet número y de'l sogüent, se 'ls regalará una entrada de la funció que disposa en lo teatro Principal lo *Monte-pio Catalá* pera 'l dimars 6 de Novembre prop vinent

Soluciones á las cavilacions de 'ls números 195, 196 y 197

Núm. 195.—*Xarada*: PELAYO.—*Geroglífich*: PER LLETRAS UN DRAMA

Núm. 196.—*Endevinalla*: LA CLAU.—*Rombo*: M, MAR, MARIA, MARCELO, RIERA, ALA, O.

Núm. 197.—*Xarada*: SORPRESA.—*Problema-endevinalla*: 44444.

Las han enviat los Srs. Jo-Mateix, Antón Vilalta, J. Blanch D., Nomar Renrot Rupilla y Vicens A. Llobet.

A mes han enviat exacta la de 'l geroglífich de 'l núm 195, lo Sr. Noy de Solsona y A. Vilalta y la de 'l núm. 196, lo senyor Jo-Mateix.

RESULTAT

Han enviat las solucions de totas las cavilacions publicadas desde 'l núm. 191 fins a'l 197 (inclós), los Srs. J. Blanch D., Antón Vilalta y Jo-Mateix, que són los tres mereixedors de que se 'ls públiqui 'l retrato en lo núm. 200 de LO TEATRO CATALA, en virtut de lo que 's va anunciar en los núms. 190 y 191. Se suplica, donchs, á dits senyors que passin á la Administració (Tallers, 45, 1.º) per' donar sos noms y apellidos y entregar una fotografia que 's necessita per' fer lo cliché.

Los xaradistas Srs. Nomar Renrot, Noy de Solsona, Vicens A. Llobet, Cap de Tons, V. Giménez, J. A. R., Rupilla y P. A. G. que han endevinat bona pila de cavilacions d' aquells números, si volen que se 'ls públiqui 'l retrato, poden passar igualment á la Administració y se 'ls dirán las condiciones.

CORRESPONDENCIA

Amadeo Bertrán: l' *epigramátich* no ho es pas.—Egui Sum barret de fum: ja pót anar semeneya amunt.—J. Jubany (Palautordera): rebut 4'50.—J. Mas (Arenys): rebut 13'50.—Rupilla: no ho es un *Sonnet* encara.—A. de Lacasa y J. Grau Llanes: dissapte día 3.—A. Guillant (Vich): no senyor.—Joaquim G. Tell: ja estará content.—J. M. Sánchez (Lérida): se lo diré en castellano para mayor claridad. Pues ni usted ni el vendedor no contestan, no, señor.

Los que no pagan

LLISTA SEGONA

D. Joan Martí (de Reus).	déu.	Ptas. 6'—
D. B. Pons (d' Arenys).	»	» 4'50
D. A. Comas (de Vilafranca).	»	» 4'50
D. M. Nicolau (d' Arenys).	»	» 4'50
D. J. Cucurull id.	»	» 4'50

(Continuará.)

Los senyors suscriptors,

compradors y demás favoreixedors de LO TEATRO CATALA que desitjin assistir á la funció que á benefici de 'l MONTE-PIO CATALA tindrà lloch en lo teatro Principal lo dimars 6 de Novembre, poden recullir las localitats que vulguin per medi de vales, en la Administració d' aquet periódic (Tallers, 45, 1.er.)

Imp. Pujol y C.ª -- Tallers, 45.—Barcelona

CASAS RECOMANADAS

Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.
 Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
 Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.
 Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.
 Sastrería de teatros de **J. Guitart** successor de Fernando Doménech (a) Ros. S. Rafel, 16, 1.º.
 Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.
Zapatería de teatros, S. Pablo, 4, tienda.

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con mármol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas. Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 36
 BARCELONA

Construcció de Teatros

Servey complert y bó per' guardarropías
 PER INFORMES Y DETALLS DIRIGIRSE A L
Carrer de Estruch, 11, fustería
 BARCELONA

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja'

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plastos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

ALMACEN DE MÚSICA

DE

Juan Ayné

Fernando VII, 51 y 53 y Call, 22

BARCELONA

PIANOS SUPERIORES

NACIONALES Y EXTRANJEROS

ARMONIUMS ECONOMICOS

Música de zarzuela y libretos, Métodos, estudios y música de toda clase para piano ó para canto.

Guitarras desde 5 pesetas.

Perrucas y postissos

DE TOTA CLASSE PER' TEATROS

GRAN SALÓ per' afeytar, rissar y tallar cabells en la

PERRUQUERIA DE VICENS GARCIA

Conde del Asalto, 6, principal

(Casa establerta desde 1840)

¡ Mes de 50.000 curacions !

OLI BOMBAY

Específich universal de 'l Doctor A. Hodmarjee que supleix las ayguas termals

¡Quántas y quántas personas se troban impossibilitadas á causa de un dolor reumátich, nerviós ó inflamatori, privadas de fer lo mes petit mohiment, sufrint los mes forts dolors! ¿Qué no darían pèra curarse radicalment? Donchs aplíquinli 'l Oli de Bombay, compost d' herbas aromáticas y estigan segurs de que á las tres ó quatre friccions quedarán curadas completament, per crónichs, continuats, intermitents, superficiales ó profons que sían.

PRINCIPALS DEPÓSITS EN BARCELONA

Salvador Alsina, Passatge de 'l Crèdit, 4

Vicens Ferrer y Companyia, Princesa, 1

De venta en las principals farmacias d' Espanya y América

Compendi de la Doctrina Catalanista

PREMIAT EN LO CONCURS AEGIONALISTA DEL

CENTRE CATALÀ DE SABADELL

Aprobat per la Junta permanent de la "Unió Catalanista"

Forma un opúscul de 32 planas en octau, d' esmerada impressió sobre paper satinat y ab cubierta de color

PREU: 15 CENTIMS

Las demandas al engrós a'l Secretari de 'l Centre Català de Sabadell.

Ayuntamiento de Madrid